

03 ΔΕΚ. 2014

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29

Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα

TELEFAX: 2105203872

Πληροφορίες: Π. Παναγιωτακοπούλου

Τηλέφωνο: 2131516118, 2131516475

e-mail: ypertns@ypakp.gr

Αθήνα, 2 Δεκεμβρίου 2014
Αριθ. Πρωτ.: 5964

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Προβλήματα εργαζομένων στην εταιρεία Commsquare Ε.Π.Ε..

ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 3958/23-10-2014 ΕΡΩΤΗΣΗ

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, που κατατέθηκε στη Βουλή, από τους βουλευτές κ. κ. Χ. Κατσώτη και Γ. Γκιόκα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Την 20.10.2014, προσέφυγε στο Τμήμα Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων Αγίας Παρασκευής, απολυθείς εργαζόμενος καταθέτοντας αίτηση για διενέργεια εργατικής διαφοράς με αντικείμενο την καταγγελία σύμβασης εργασίας συνδικαλιστικού μέλους από την επιχείρηση «COMMSQUARE HELLAS ΕΠΕ».

Στα πλαίσια του άρθρου 23 του Ν. 4144/2013, ορίστηκε άμεσα η συζήτηση της σχετικής εργατικής διαφοράς για τις 27.10.2014. Την συγκεκριμένη ημέρα και ώρα 12:00, πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Υπηρεσίας η διαδικασία επίλυσης της εργατικής διαφοράς ενώπιον του Προϊσταμένου του Τμήματος και παρόντων του προσφεύγοντος ο οποίος είναι από 27.10.2014 εκλεγμένος Γραμματέας του Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τηλεπικοινωνιών & Πληροφορικής Ν. Αττικής (ΣΕΤΗΠ), του Προέδρου του Εργατικού Κέντρου Αθηνών, του Προέδρου, της Αντιπροέδρου και ενός Μέλους του ΣΕΤΗΠ, ενώ την εργοδότηρια εταιρεία εκπροσώπησε ο νόμιμος εκπρόσωπος και ο πληρεξούσιος δικηγόρος αυτής.

Κατά τη διαδικασία της συζήτησης της εργατικής διαφοράς και αφού πρώτα τέθηκαν υπόψη όλα τα σχετικά με την υπόθεση περιστατικά, η πλευρά των εργαζομένων εξέφρασε την άποψη ότι η γενόμενη απόλυση πρέπει είναι άκυρη ως καταχρηστική δεδομένου ότι δεν υφίστατο κανένας σπουδαίος λόγος, που να δικαιολογείται από το κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, προκειμένου η εταιρεία να προβεί στη συγκεκριμένη καταγγελία σύμβασης, αλλά ο μόνος λόγος της απόλυσης υπήρξε η συνδικαλιστική του δράση. Επιφυλάχτηκαν δε να λάβουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την επαναπρόσληψη του συναδέλφου τους.

Από πλευράς της, η εργοδότηρια εταιρεία κατέθεσε υπόμνημα με τις απόψεις της επί του ζητήματος. Συνοπτικά, εξέφρασε την θέση ότι η καταγγελία της σύμβασης είναι καθόλα νόμιμη καθώς τηρήθηκαν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις και πραγματοποιήθηκε εντός των πλαισίων του διευθυντικού δικαιώματος της επιχείρησης, δεδομένου ότι ο προσφεύγων με την συμπεριφορά του παρέβη θεμελιώδεις υποχρεώσεις του από την εργασιακή σύμβαση, εκτελώντας πλημμελώς τα καθήκοντα του και δημιουργώντας προβλήματα συνεργασίας με τους συναδέλφους του κατ' εξακολούθηση και παρά τις σχετικές συστάσεις και παρατηρήσεις που του απηύθυνε η διοίκηση της εταιρείας. Τέλος, αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι η γενόμενη απόλυση έχει σχέση με τη

συνδικαλιστική ιδιότητα του εργαζόμενου και επιφυλάχτηκε με τη σειρά της για κάθε νόμιμο δικαίωμα της.

Κατά την συζήτηση της εργατικής διαφοράς ο επιθεωρητής εργασιακών σχέσεων ενημέρωσε τα μέρη αναλυτικά για όλο το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο αναφορικά με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί σε περίπτωση απόλυσης συνδικαλιστικού στελέχους, όπως καθορίζεται από τον Ν. 1264/1982.

Ακολούθως, αφού λήφθηκαν υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, οι δηλώσεις των μερών και τα σχετικά με την υπόθεση στοιχεία, η Υπηρεσία επιφυλάχτηκε για την επιβολή τυχόν κυρώσεων, θέτοντας, τέλος εις γνώση των μερών ότι σε περίπτωση αμφισβήτησης αρμόδια να κρίνουν είναι τα πολιτικά δικαστήρια.

Εκ των όσων εκτέθηκαν ανωτέρω, είναι προφανές ότι η αρμόδια υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε. παρενέβη άμεσα και με συνέπεια στην εξέταση του συγκεκριμένου ζητήματος ενώ εξακολουθεί να παρακολουθεί από κοντά την υπόθεση, προκειμένου, εντός του πλαισίου των εκ του Νόμου καθορισμένων αρμοδιοτήτων του Σώματος Επιθεώρησης, να εφαρμόσει απαρέγκλιτα τα προβλεπόμενα στις κείμενες διατάξεις. Η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνεται στη χώρα μας με το Σύνταγμα, προστατεύεται από Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (οι οποίες Δ.Σ.Ε. υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 28§1 του Συντάγματος) και όχι μόνο και ρυθμίζεται νομοθετικά με το Ν. 1264/1982. Αναλυτικότερα: Το Σύνταγμα, στο άρθρο 23§1, καθορίζει ότι το Κράτος λαμβάνει τα προσηκόντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών μ' αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου. Η Δ.Σ.Ε. 87/1948 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4204/1961 (Φ.Ε.Κ. 174/Α'), ορίζει ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς καμιά προηγούμενη άδεια, να συνιστούν οργανώσεις της επιλογής τους, να γίνονται μέλη αυτών, να εκπονοούν τα καταστατικά και τους διοικητικούς κανονισμούς τους, να εκλέγουν ελεύθερα τους αντιπροσώπους τους, να οργανώνουν τα της διαχείρισης και της δραστηριότητάς τους και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών τους. Παράλληλα, η Δ.Σ.Ε. 98/1949 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4205/61, ορίζει ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν κατάλληλης προστασίας κατά κάθε πράξης διάκρισης, που μπορεί να θίξει τη συνδικαλιστική τους ελευθερία ως προς την απασχόλησή τους. Οι εργοδότες δεν δικαιούνται να απολύουν τους εργαζόμενους ή να τους βλάπτουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, λόγω εγγραφής τους ή συμμετοχής τους σε συνδικαλιστική δραστηριότητα. Επίσης, δεν πρέπει να επεμβαίνουν με κανένα τρόπο ή μέσο στη σύσταση, στη λειτουργία ή στη διοίκηση των οργανώσεων των εργαζομένων. Επιπλέον, η προάσπιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας προκύπτει από το άρθρο 111 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου της 4.11.1950 (κυρώθηκε από τη χώρα μας εκ νέου με το Ν.Δ. 53/1974), αλλά και από το άρθρο 23 IV της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών.

Τέλος, η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση προστατεύονται, ειδικότερα, με το Ν. 1264/1982 "Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων" (ΦΕΚ 79/Α). Ο νόμος αυτός κατοχυρώνει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και ρυθμίζει τα της ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεών τους. Οι διατάξεις του περιλαμβάνουν μια γενική προστασία της συνδικαλιστικής δράσης, αλλά και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία της. Περιέχουν επίσης ρητή αναφορά στην επιβολή ποινικών κυρώσεων κατά του εργοδότη ή τρίτου που παραβαίνει τις διατάξεις αυτές.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 14§§1 και 2 του ανωτέρω νόμου ορίζεται ότι τα όργανα του Κράτους έχουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της ανεμπόδιστης άσκησης του δικαιώματος για την ίδρυση και αυτόνομη λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Απαγορεύεται στους εργοδότες, σε πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους και σε οποιοδήποτε τρίτο, να προβαίνουν σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ιδιαίτερα μεταξύ άλλων να επιβάλλουν ή να παρεμποδίζουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο την προσχώρηση εργαζομένων σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση και να επεμβαίνουν με οποιοδήποτε τρόπο στη διοίκηση, στη λειτουργία και στη δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

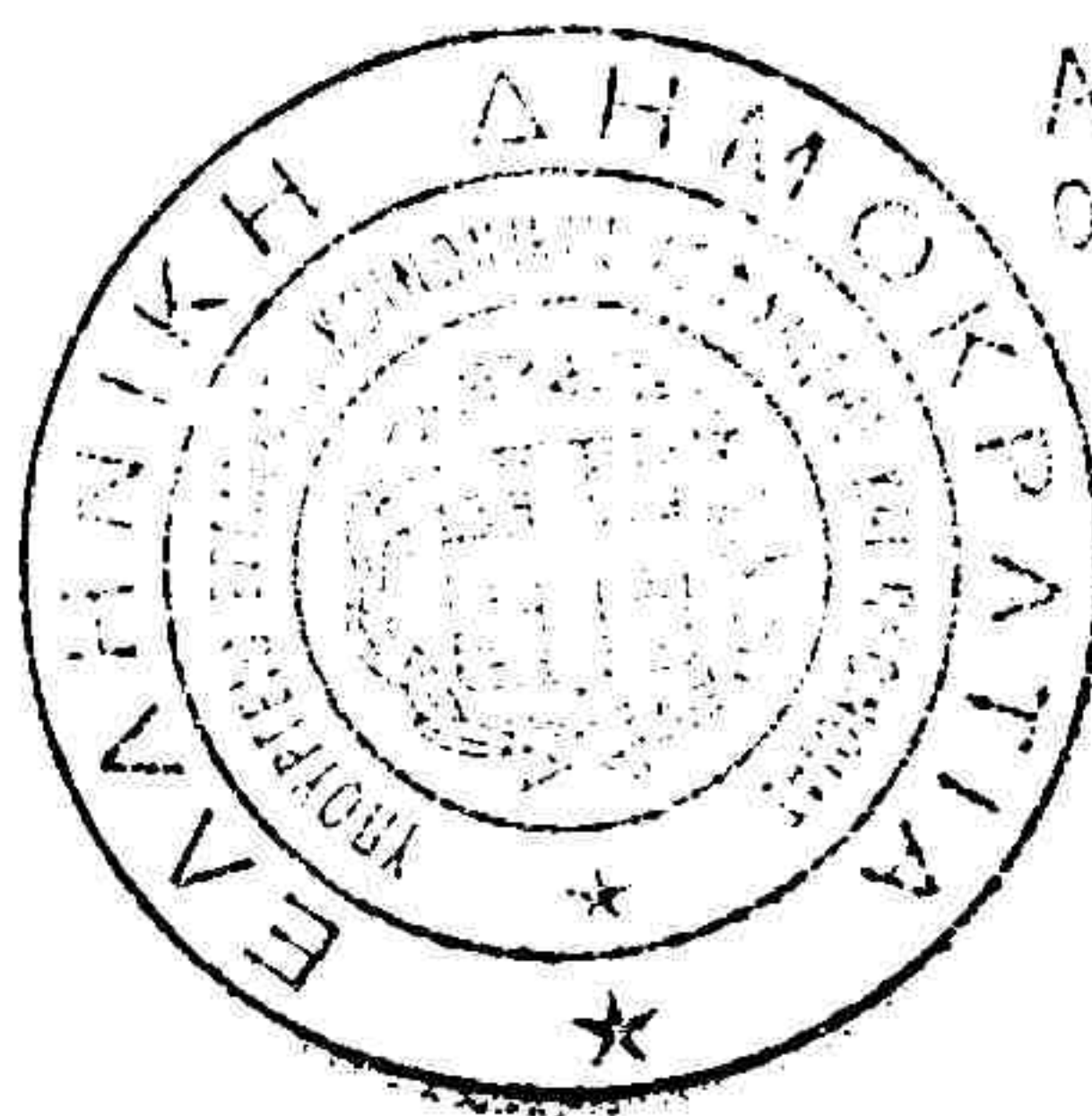
Επίσης, στην παρ. 4 του άρθρου 14 ορίζεται ότι είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσεως εργασίας για νόμιμη συνδικαλιστική δράση και επιπρόσθετα στην παρ. 5, ορίζεται ότι είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσεως εργασίας α) των μελών της διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 92 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ.), της συνδικαλιστικής οργάνωσης, β) των μελών της προσωρινής, σύμφωνα με το άρθρο 79 Α.Κ., διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης που διορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 69 του Α.Κ. και γ) των μελών της διοίκησης που εκλέγονται προσωρινά κατά την ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η απαγόρευση της καταγγελίας ισχύει κατά τη διάρκεια της θητείας και ένα χρόνο μετά τη λήξη της, εκτός αν συντρέχει ένας από τους λόγους της παρ. 10 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982 και διαπιστωθεί από την Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15 του ιδίου νόμου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 25 του ν. 1545/1985(ΦΕΚ 91/Α').

Στο άρθρο 23 του εν λόγω νόμου προβλέπονται ποινικές κυρώσεις. Οι παραβαίνοντες των παρ. 2, 5 και 8 του άρθρου 14 τιμωρούνται με φυλάκιση ή και με χρηματική ποινή για κάθε παράβαση ή άρνηση.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΒΡΟΥΤΣΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ